

TOVERITAR

Amerikan suomalaisten työläisnaisten äänenkannattaja ilmestyy Astoriassa, Ore., joka tilastat The Western Workmen's Pub. Society'n kustantamana.

Tilauhinnat Yhdysvaltoihin:
1 vuosikerta \$1.75. Puoli vuotta \$1.00
Canadaan ja Suomeen:
1 vuosikerta \$2.00. Puoli vuotta \$1.15

TOVERITAR,
Box 99, Astoria, Oregon.

Entered as second-class matter July 18, 1911, at the Postoffice at Astoria, Ore., under the Act of March 3, 1879.

**TOVERITAR
(THE WOMAN COMRADE)**

Subscription rates in the United States
One year \$1.75. Six months \$1.00

In Canada
One year \$2.00 Six months \$1.15

Toimitus:
HELMI MATTSON,
Box 99, Astoria, Oregon.

Toverittaren No. 8 oli erinomainen Naistenpäivän juhlanumero,

mutta tätä No. 9 lähetämme niille tilaajille, joiden tilaukset myöhästyivät.

Kansainvälinen naistenpäivä

MOSKOVA. — Venäjän naiset ovat lähettäneet kutsun maailman naisille, jotka työskentelevät tehtaissa, kouluissa tai pellolla, yhtyä juhlimaan naisten kansainvälistä työpäivää, maaliskuun 8:nä päivänä (Euroopan kalenterin mukaan, Venäjän kalenterin mukaan helmikuun 23 p.). Maaliskuun kahdeksas päivä julistettiin juhlapäiväksi sosialistien konferenssissa Kööpenhaminassa 1910, muistoksi niille Pietarin nälkäisille vaimoille, äideille ja tehdasnaishille, jotka leikkasivat hiuspalmikkonsa ja jättivät ne tyhjän leipäpöjien edukselle ja syyttivät Venäjän vallankumouksen tulisehdun. Venäjällä tätä juhlapäivää juhliin Vapunpäivän rinnalla suurena juhlapäivänä.

**Tietoisuustasoa
kohottamaan luku-
renkaiden avulla**

(Puhe, Astorian S. S. Klubin lukurenkaiden yhteisessä illassa esitetyt lukurengas ensimmäisen jäsenen.)

Toverit!
Me kaikki tänne kokoontuneet olemme työläisiä. Suurin osa meistä on kovantyön tekijöitä. Meidän vanhempiemme myös olivat raskaan työn raattajia, synkkien korpien perkkajia tai kaupunkien muonareneja. Heidän sivistyksensä oli perin alkuperäinen, eivätkä he osanneet antaa arvoa korkeammalle tietomäärälle. Kun kerran me olemme tulleet toimeen vähillä tiedoillamme, niin meidän lapsillemme riittää samanlainen tietomäärä. Heille riittää, kunhan osaavat lukea niin paljon, että omintakeisesti pääsevät selville Jumalan sanasta ja hyvä on, jos oppivat vähän kirjottamaan.

Noin ajattelivat vanhempiemme. Heidän alkuperäinen kehityksensä ei riittänyt asettamaan kasvatuksellemme korkeampia vaatimuksia. Heidän nuoruutensa päivinä sivistys ei ollut niin välttämätöntäkään. He elivät sellaisissa yhteiskunnallisissa oloissa, joissa työväestö yleensä ei tuntenut tiedon tarvetta, enempää kuin he kääntivät yhteenliittymisen merkityskään. Yhteiskunnalliset ja taloudelliset ristiriidat ja vastakohdat eivät silloin olleet niin tärkeät, eikä luokajako niin selvä kuin tänä päivänä. Sillä lukiin, jolloin meidän keski-

Venäjän nälänhätä

Koskapa voisi sanoilla tulkita ne tuskalliset tunteet, jotka syttyivät rinnassa katsellessa valokuvaa jäljennöksistä, joita on "Venäjän ystävä" yhdistyksen toimesta lähetetty Venäjän nälkäalueen nälkääkärsineistä. Kuvia äideistä, lapsista — niin pienokaisista, joiden nälän vaikutuksesta muodottomiksi vääristyneet luurankomaiset ruumiit ja samoin kuvaamatonta tuskaa, kärsimystä, osoittavat kasvojen ilmeet ovat elävänä osolotuksena aikamme niin runsaasti yllistystä inhimillisestä sivistyksestä.

Mallmassa olisi yllin kyllin ihmiselämän tarvikkeita, ruokaa ja vaatteita kaikille. Miljoonat vilusta jähmettyneet, kaikkein hirvelintä kiduttavaa nälkäkuolemaa odottavat ihmisruuhat eivät saa niitä, kun maailman elintarvevarastoja hallitsee voitonhimosta juopuneet porvarisluokat. Tuota sivistyksellään ja kulttuurillaan kerskuvaa maailman porvaristoa ei liikuta miljoonien auttaminen nälkäisten pienokaisten sydäntä särkevätkä valkerrus. Ei liikuta miljoonien ihmisten kiduttava epätoivoinen nälkäkuoleman kanssa kamppailu; ei liikuta se sanoin kuvaamatonta tuskaa, jota onnettomat äidit kärsivät, kuunnellessaan kuolevien pienokaistensa heikkoa, loppumatonta rukousta: äiti, anna leipää. Silloin kuin äidin täytyy kuolevien pienokaistensa nälän tyydytykseksi antaa leivän asemasta hevosen lannasta, savesta ja puunkuorista valmistettua seosta ei porvaristoa se liikuta. Ei liikuta se, että onnettomat äidit pienokaistensa loppumatonta tuskaa katsellessa murtavat ja epätoivoissaan hulluttavat omia lapsiaan, siten suojellakseen rakkaimpansa kiduttavasta nälkäkuolemasta. Saapuapa Venäjän nälkäalueelta niinkin kauheita viestejä, että äärimmäisyyteen saakka kidutetut äidit ovat miellipuolisuuksensa kaisemina teurastaneet omia pienokaisiaan nälkänsä tyydytykseksi. Mutta kaikki tuo pöyristyttävä kurjuus ei liikuta kahdenkymmenennen vuosisadan sivistynyttä ihmisistä-

vällisyydestään kerskuvaa porvaristoa. Painvastoin. Kalkkien kapitalististen maitten porvaristo hykertelee iloista käsiään siinä toivossa, että nälkä kukistaisi Venäjän uljaan proletariaatin, joka ennenkuulumattomalla uljuudella kohosi sortavan luokan siron ja riiston alaisuudesta ja valloitti itselleen valtiollisen sekä taloudellisen elämän johdon ja nyt valitsevaksi luokaksi kohonnut Venäjän proletariaatti on innostavana esimerkkinä kaikkien maitten porvariston riiston ja siron alaisuudessa elävälle työväenluokalle. Venäjän työväenluokka on hiltänyt sen ladun, jota myöten myös eri maitten työväenluokat tulevat vapautensa kulkemaan. Siinä on se syy, jonka vuoksi maailman porvaristo riemuitsee työlläisen Venäjää kohtanneen kaamean kadon johdosta. Siinä on se syy, jonka vuoksi kapitalististen maitten jättäjäismäiset viljavarastot seisovat tyhjentymättöminä, miljoonien Venäjällä sortuessa nälkään. Jos "sivistyneet" liittolaismaat olisivat runsaasti antaneet apua Venäjän nälänhädän lieventämiseksi, kuin ne ovat antaneet Judenitshin, Koltshakin Wrangelin ja Denikinin joukkojen asemistamiseen ja muonittamiseen silloin, kuin näitten veri-kenraalien hirt talaumat taistelivat Neuvosto-Venäjää vastaan, niin sillä avustuksella olisi kokonaan torjuttu Volgan alueen nälänhätä. Volgan alueen viime vuosien kadon vaikutus ei olisi niin kaamea ollutkaan, jos ei kapitalistiset hallitukset kauppaosastollaan ja yhä uusiintuvilla aseellisilla hyökkäyksillään olisi niin suunnattomasti hidastuttaneet Venäjän taloudellisen elämän elpymistä. Suurin syy Venäjän nälkäalueen miljoonien isien, äitien ja pienokaisten hirveään nälkäkuolemaan lankeaa "sivistyneitten" liittolaismaiden imperialistien kontolle. Niin pitkälle on jo "sivistyneet" kehkeyttäneet työläisten Venäjää vastaan menneet, että ovat alkaneet upottaa niitä avustusalvoja, joilla kuljetetaan elintarpeita Venäjän nälkääkärsiville. Mitä kärjistyneemmin riistävät luokat kodistavat sortotoimintapiteitään Neuvosto-Venäjää vastaan, sitä kiihkeämmin, sitä suuremmalla

uhrautuvaisuudella, meidän on työskenneltävä Neuvosto-Venäjän avustamiseksi. Tosin Amerikan työväenluokkaa tällä hetkellä painaa työttömyyden kirous sanoin kuvaamattoman raskaasti, mutta tieteesämme, että se verinen miljoonia ihmishenkkiä uhriksen vaatinut vapaustaistelu, jota Venäjän työväenluokan on täytynyt käydä yli neljä vuotta koko maailman yhdistynyttä pääoman valtaa vastaan, on ollut taistelua meidänkin vapautemme puolesta. Me olemme valmiit jakamaan niukankin leipäkannikkamme venäläisten veljiemme kanssa. Sitäpä toverit kaikki! Alla, työhön! Toi tarmolla työhön Venäjän nälänhädän lieventämiseksi, ja jatkakaamme avustustyötämme väsymättömästi siihen saakka, kunnes uusi sato Venäjällä on korjattu. — Jenny Trast.

**Terve teille työläis-
toverit!**

Tuntuu hieman oudolle yhä lukea lehdistämme niin kovin tuttuja, niin monesti ennen korjattuja kehoituksia: "naiset mukaan!" Tuntuu vieläkin oudommalle, että edustajakokouksessamme ei nyt ollut afroatakaan nais-edustajaa, ja että tälle edustajakokoukselle täytyi antaa muistutuksia naisten valitustyön tärkeydestä. Elämme koko maailman mullistavassa ratkaisun hetkessä. Muutama kymmenen vuotta — s. o. nykyään kypyneessä iässä elävien ihmisten elinajana on käänne tapahtuva joko puoleen tai toiseen. Joko työväenluokka nousee valtaan kaikissa maailman suurimmissa n. k. sivistysmaissa, todellisen sivistyksen tiedä raivaamaan, taikka musta taantumus, keskiajan henkistä yötä vielä hirtumempi levittää varjonsa yli maailman epä-määräisiksi ajoiksi. Pitäkö siis, tai toisin sanoen, onko mahdollista, että yllämainitut kehoitukset kulkuvat kuorolle korville — että ne jäävät vaan tavanmukaisiksi koristeiksi.

Maailmassa on tapahtunut sellaista, joka on tehnyt n. s. tasaisen ke-

miseksi työväenluokan keskuudessa säilyttääkseen häviöön tuomitun valtansa. Tässä taistelussa on työväenluokan puolella taloudelliset edellytykset. Heidän monilukuisuutensa on myöskin heille eduksi. Kapitalistiluokalla ei ole näitä edellytyksiä, vaan kaikki taloudelliset toiseikat puhuvat sitä vastaan. Yhteiskunnalliset ristiriidat nykyään ovat syvät ja suuret. Niitä ei voi kapitalistiluokkaa sovitaa. Se ei voi pitää teollisuutta vilkkassa käynnissä silloin kuin tavaroilla ei ole menettä, eikä se voi poistaa laajalle levinnyttä työttömyyttä. Yleensä ei se voi poistaa niitä syitä, jotka synnyttävät työttömyyttä ja katkeraa luokkavihaa proletariaatin keskuudessa. Näin ollen on työväenluokka paremmalla puolella tulevaisuuteen nähden. Sen voitto on varma ja väistämätön. Mutta tätä voittoa ei saavuteta kädet ristissä istumalla ja odottamalla, että taloudellinen kehitys luonnollain välttämättömyydellä toisi sosialistisen yhteiskunnan työväenluokan käsiin. Voiton työväenluokka saavuttaa itsensä kehittämällä, työllä ja toiminnalla ja suurenoisilla uhrauksilla. Sosialidemokratian suurin virhe on siinä, että se luottaa liian paljon taloudellisen kehityksen kaikki muuttavaan voimaan ja jättää inhimilliselle toiminnalle perin vähän suorittavaa. Sosialidemokratian ideologia on historian lakien vastainen, sillä historia osoittaa, ettei mikään muutos aikaisemmissa yhteiskunnissa ole tapahtunut mekaanisesti, vaan on jokaisen uuden yhteiskunnan syntyminen vaatinut pitkällistä henki-

taata onnellisuuden itselleen ja tuleville sukupolville. Tässä taistelussa työläiset tarvitsevat tietoa ja taitoa. Sivistymättömyyden ja vähätietoisuuden työläiset eivät voi taistella kapitalistiluokkaa vastaan onnistuneesti, eivätkä saavutaa vastustajistaan voittoa. Tämän pitäisi olla niin selvän jokaiselle työläiselle nykyaikana, ettei siitä saisi olla lainkaan erimielisyyksiä. Tämä tosiasia kylläkin yleisesti myönnettään työläisten keskuudessa, mutta sangen useat vielä epäilevät, tokko työläiset voivat koskaan saavuttaa sellaista määrää tietoja ja taitoja, että työväenluokka kykenisi voittamaan ovelan ja hallitsemisen taidossa verrattain korkean sivistyksenkin. Tähän vastattakoon: työläiset voivat, ja tähän täytyy voida, sillä muuta ehtoä työväenluokan vapautukselle kapitalistisen järjestelmän kirouksista ei ole. On kuitenkin muistettava, ettei mitään muutoksia voida aikaan saada yhteiskunnassa sivistyksen voimalla, eikä keinoilla, elleivät taloudelliset tekijät ole kannustamassa pyrkimyksiä. Mutta sivistyksen keinolla voidaan vastustaa sekä edistää yhteiskunnallisia pyrkimyksiä ihmisiin vaikuttamisen kautta, sillä yhteiskunnan enemmistöstä viimekädessä riippuu kuka hallitsee ja millä tavalla hallitaan. Kysymyksen ollessa valitusta nykyisessä yhteiskunnassa kapitalistiluokka tuntee olevansa huonommalla puolella taloudellisten välttämättömyyksiin vuoksi tulevaisuuteen nähden, ja siksi se käyttääkin raajan voimaa ohella kaikkia sivistyksen luomia keinoja kehityksen jarrutta-